

இலங்கை வித்தியா போதினி
CEYLON
JOURNAL OF EDUCATION
(Tamil Section.)

தொகுதி : 5 |

ஆகஸ்ட் - 1947

| பகுதி : 7

இலக்கியங் கற்பிக்கும் முறை.

நான்காம் பிரிவு.

செய்யுள் கற்பித்தல்.

(முற்றெடுர்)

2. செய்யுளைப் படித்தல்

ஒரு செய்யுளைப்பற்றிய விளக்கங்கள், வரவிலக்கணங்கள், விமர்சனங்கள் முதலிய யாவற்றிலும் பார்க்க அந்தச் செய்யுளின் ஒரு அடியே மிகச் சிறந்ததென்பது இலக்கியத்தைப் படித்துச் சுவைத்தபல பேரவிஞர்தம் கருத்தாகும் 63. ஆகவே பொருத்தமற்ற முன்னுரைகளைக் கூறி மாணவர்களுடைய நேரத்தையும் வீணைக்கி, அவர்களுடைய ஆர்வத்தையும் பழுதாக்காமல் தொடக்கத்திலேயே செய்யுளைப் படித்துக் காட்டுதலே சிறந்த ஆரம்பமாகும்.

செய்யுள் செவிவாயிலாக இன்பம் விளைக்கும் ஒரு கலை என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. அச்சிடப்பட்ட நூல்களில் செய்யுள்களின் வரிவடிவங்காணப்படுகிறதேயன்றி அவற்றின் உண்மையான ஒலிவடி வம் ஆங்கிலீ. மனத்தாலே செய்யுளை வாசித்து அதன் ஒசையின் பத்தை நன்கு அனுபவிக்கமுடியாது. முந்கால மக்கள் எழுத அறிவு தற்கு முன்பே செய்யுள்களைப் படிக்கக்கேட்டும் படித்தும் இன்பம் டைந்தனர். தமிழகத்தில் பாட்டுக்களை இசையுடன் பாடிக் காட்டி மக்களைப் பரவசப்படுத்தியவர்களைப் பாணர் என்று வழங்கினர். புல வர்கள் யாவரும் தொடக்கத்தில் பாணர்களாகவே விளங்கினர். புற நாளூறு முதலீய பழைய நூல்களிலுள்ள தனிச் செய்யுள்களால்லாம் அரசர்கள், வள்ளல்கள் முதலீயவர்களுக்குப் பாணர்களால்—புலவர்களால் பாடிக்காட்டப்பட்டனவே. இக்காலத்திலும் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள்கூடப் பாட்டுகளைப் பாடி இன்புறுவதை நாம் நேரி வேயே காண்கிறோம்.

பாட்டு எத்தகைய உணர்ச்சியை நிலைக்களாகக் கொண்டெடும் ததோ அத்தகைய உணர்ச்சியைப் பிறப்பித்தற்கேற்ற ஒசையை அஃது உடையதாயிருக்கும்: ஒரு பாட்டை ஒசையோடு படிக்கக்கேட்டால், அதன் சொல்லும் பொருளும் நன்கு விளங்காதவிடத்தும், அது எத்தகைய உணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்ததென்பதை அறிதலும் அந்த உணர்ச்சியைப் பெறுதலும் முடியும். சிறந்த சித்திராத்தைத் தீட்டும் ஒருவன், அது மக்களுடைய கண்களைக் கவர்ந்து இன்புறுத்தவேண்டுமென்று கருதுவது போன்றே பாட்டுக்களைப் பாடும் புலவனும் அவை மக்களுடைய காதுகளுக்கு இனிமையாக்கவேண்டுமென்று கருதுகின்றன. துள்ளலோசை, தூங்கலோசை, அகவலோசை, செப்பலோசை, 64 எனும் பலவிதமான ஒசைகளையுடைய

64. துள்ளலோசை கவிப்பாவுக்குரியது; துள்ளித் துள்ளிச் செல்லும் தன்மையது.

தூங்கலோசை வஞ்சிப்பாவுக்குரியது; எழுச்சியும் விரைவு மின்றித் தூங்கிச்செல்லும் தன்மையது.

அகவலோசை அகவற்பாவுக்குரியது; அழைத்துக் கூறு மிடத்துத் தொடர்ந்துகிடப்பது.

செப்பலோசை வெண்பாவுக்குரியது; ஒருவனுக்கு மற் றெருவன் ஒருபொருள் கட்டுரைத்தற்கண் எழுவது.

பாக்களை, உரத்துப் படிக்காமல் வேறெவ்விதமாக அவற்றின் ஒசைகளைக் கேட்டனுபவிக்கலாம். மேலும் பாட்டுக்களிலுள்ள சொற்கள் யாவும் தமது ஒசையினாலும், 65 பொருளினாலுமே 66 படிப்போர் கேட்போருடைய உணர்ச்சியை எழுப்புகின்றன. ஆகவே ஒசை உண்டாக்கும் உணர்ச்சியைப் பெறச் செய்யுள்களை வாய்விட்டே படிக்கவேண்டும். இன்னும் உணர்ச்சியை மாத்திரமன்றிக் கற்பனையை யும் எண்ணக்களையும் விரைவிலே தோன்றச் செய்யும் ஆற்றலும் ஒசைக்கு உண்டு 67.

உதாரணமாகப் பின்வரும் மூன்று செய்யுள்களையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இவற்றை முறையே மனத்தாலும், வாய்விட்டுப் படித்தும் பாருங்கள்.

(1)

/68	/	/	/
பஞ்சியொளிர்	விஞ்சகுளிர்ப்	பல்லவ	மனுங்கச்
/	/	/	
செஞ்செயிய	கஞ்சநிமிர்	சீறடி	யளாகி
/	/	/	
அஞ் சொவிளா	மஞ்சஞ்செயன	அஞ்சமெ	னமின்னும்
/	/	/	/
வஞ்சியென	நஞ்சமென	வஞ்சமகள்	வந்தாள்
			69

குர்ப்பன்கை தன்னுடைய உருவத்தை மாற்றி ஒரழுகிய இளங்கன்னியின் உருவத்துடன் இராமரும் சீதையும் இருந்த இடத்திற்கு வருகிறார்கள். அக்கன்னியின் மென்மையையும், மயிலின் சாயலையும், அன்ன நடையையும் மெல்லெழுத்துக்களை அதிகமாகக் கொண்ட ஒசை நயமன்றோ நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

65. Sound. 66. Meaning.

67. Appreciation of Poetry, Page 61.

68. (1) இவ்வடையாளமிட்ட இடங்களில் அழுத்திப் படிக்குத்.

69. இராமாயணம், ஆரணிபகாண்டம் குர்ப்பன்கைப் படலம்-31.

(2)

பனியால் நளைந்து வெயிலால் உலர்ந்து
 பசியால் அலைந்தும் உலவா
 அனியா பவெங்கண் அரவா விறந்த
 அதிபா வம்ளன்கொல் அறியேன்
 தனியே கிடந்து விடநோப் செமிந்து
 தரைமீ துருண்ட மகனே
 இனியா ரைநம்பி உயிர்வாழ் வம்ளன்றன்
 இதையோ னும்யானும் அவமே. 70

இந்தச் செய்யுளை இசையோடு வாய்விட்டுப் படிக்காவிட்டால் தன்னுடைய மகளைக் காட்டில் இழந்து புலம்பும் சங்கிரமதியுடைய அழுகையை எவ்வாறு கேட்கலாம? ஒவ்வொருடியிலுமுள்ள முதலாம் மூன்றாம் ஐந்தாம் ஏழாம் சீர்களினுறுதியிலுள்ள நெட்டெழுத்துக்கள் அழுகையைப் பெருக்குகின்றன.

(3)

“கருமயில் ஆடக் குயில்லினம் வாடக்
 கவினினம் ஓடக் கரடி புல்வாப்
 பொருபுளி ஆளித் திரள்மரை சாற்
 புறமுழை பதறிக் கிடுகெடவே
 அகுகுழை தவழக் குலமலை நகரத்
 தடத்திக் ரியின்முத் துதிர்தரவே
 சொரிமலர் அகில்லுப் பலமரம் முறியச்
 சோனன மாரி பொழிந்துவே” 71

70. அரிச்சங்கிர புராணம் மயானகாண்டம், 63.

71. சின்னத்தம்பிப் புலவர் பாடியது.

காட்டிலே பெரும்மழை பெய்யுங் காட்சியைக் காட்டும் இந்த ஒவிச்சித்திரத்துக்கு இசையூட்டின் அன்றே அக்காட்சி எமக்கு முன்னே தோற்றும். மழை பெய்யாத ரேத்திலும் இசையுடன் படித்தால், அந்நேரத்தில் 'சோ' என மழை பொழிவதுபோன்ற ஒரு நினைப்பு மனத்திலே தோன்றும். ஆட, வாட, ஓட என எதுகைகளை அடுக்கியும் குற்றெழுத்துக்களை சிரைத்தும் புலவர் மழைக்காட்சியை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

செய்யுளை மாணவர்கள் நன்கு விளங்கிக் கொள்ள ஆசிரியர்கள் செய்யத்தக்க சிறந்த உதவி செய்யுளை இசையுடன் படித்துக்காட்டுதலே என்பது இதுாலும் கூறியவற்றூற் பெறப்படுகிறது. சில மாணவர்கள் செய்யுள்களைத் தாமாகவே படித்தறியத்தக்கவர்களாக இருக்கலாம், ஆனால் பல மாணவர்களுக்கு, ஆசிரியர் படித்துக்காட்டி னலன்றிச் செய்யுள் தோற்றமளிக்காது. புதுச் செய்யுள்களைக் கற்பிக்கும்பொழுத சில ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு செய்யுளை ஒவ்வொரு மாணவனைக்கொண்டு வாசிப்பிக்கிறார்கள். பரந்த இலக்கியப்பயிற்சியுள்ள வர்களுக்குக்கூடப் புதுச் செய்யுள்களை முதன்முறையிற் சிறப்பாகப் படித்தல் முடியாத காரியமாகும். ஏனெனில் அங்கெய்யுள்களைப் படித்து அவற்றில் ஈடுபட்டு அவையுள்ளடாக்கும் உணர்ச்சிகளைப் பெற்ற பின்பே சிறப்பாக வாசிக்கலாமாதலின் என்க. பலர் எண்ணுவது போலச் செய்யுளைச் செப்பமாக வாசித்தல் அவ்வளவு இலகுவான காரியமன்று. செய்யுளை இயற்றப் பயில்வதற்கு எவ்வளவு பொறுமையும் மன ஒருப்பாடும் வேண்டுமோ அவ்வளவு பொறுமையும் மன ஒருப்பாடும் செய்யுளைச் சிறப்பாக வாசிக்கப் பழகுதற்கும் வேண்டுமென ஓரறிஞர்க்கறியுளர் 72. ஆகவே மாணவர்களைக்கொண்டு புதுச் செய்யுள்களை வாசிப்பிக்கும் வழக்கத்தை யாசிரியர்கள் அறவே ஒழித்

துவிடவேண்டும். அன்றியும் படிப்பிக்கும் செப்யுள்களைத் தாழும் நன்கு பயின்று பொருளுணர்ச்சியும் தொன்றப் படிக்கப் பழகியிருக்க வேண்டும்.

“அலையுருவக் கடலுருவத் தாண்டகைதன் ணீண்டுயர்ந்த நிலையுருவப் புயவளியை சீயுருவ நோக்கையா!

உலையுருவக் கணலுமிழ்கட் டாடகைதன் னுமுருவி மலையுருவி மரமுருவி மன்னுருவிற் பெருவாளி.”⁷³

இந்தச் செப்யுள், சனகமகாராசனுக்கு இராமனுடைய வீரத் தைப்பற்றி விசவாமித்திர முனிவர் கூறுவதைப்பற்றிய தென்பதையும், இதிலுள்ள நீ, ஐய, உருவ, உருவி முதலிய சொற்களில் அமைந்து கிடக்கும் நயங்களையும் அறிந்து சுவைத்தவர்களன்றே இதனைப் படிக்கும்பொழுது விசவாமித்திரர் பேசுவதுபோல் உணர்ச்சி ததும்பப் படிக்கலாம். மேலும்

“பற்றுக பற்றற்றுன் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு”⁷⁴ எனுங் குறளை எடுத்துக் கொள்வோம். இதனை மேல்வாரியாகப் பார்த்தால் எல்லாம் பற்றுகவே தோற்றுகிறது. ஆனால் படித்துப் படித்துப் பொருளை விளங்கி படிடன் பாட்டு நம்மைப் பற்றிக்கொள்கிறது. இந்தக் குறளிலே ‘பற்றுக’ எனுஞ் சொல் பாட்டின் முதலிலும் இடையிலுமாக இரண்டு இடத்தில் வருகிறது. ஒரே சொல் இரண்டிடத்தில் வந்திருந்தாலும் இடையில் வரும் பற்றுக எனும் சொல்லின் பொருட்பொலியு—அழுத்தம்—முதலில் வரும் ‘பற்றுக’ எனும் சொல்லுக்கு இல்லை.

73. பாலகாண்டம் குலமுறை ஜினத்துப்படலம், 134.

74. குறள், 350.

“வேறு வழியே இல்லையாகவின், அத்திருவடியைப் பற்றாது விட்டுவிடின், துன்பம் எல்லையற்றதாம் முடியும். ஆகவே எப்பாடு பட்டாயி னும் அதனை விடாது இறகப் பினித்துக்கொள்க”, எனும் பொருள் இடையில் வரும் ‘பற்றுக’ எனுஞ் சொல்லில் பொதிந்து கிடப்பது இக்குறளை நன்கு ஆராய்ப்பவர்க்குப் புலப்படும். இந்த நயத்தைக் கண்டின்புற்றவர்களால்தான் இக்குறளைப் படித்துக்காட்டும்பொழுது ‘பற்றுக’ எனும் சொல் இரண்டிடத்திலும் தரும் பொருளின் வேறு பாட்டையும் புலப்படுத்தமுடியும்.

இலக்கிய ஆசிரியர்களுக்கு சங்கீத ஞானம் இருப்பது நன்று பின்வரும் அட்டவணை இன்னின்ன செய்யுள்களை இன்னின்ன இராகங்களிற் பாடலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

செய்யுள்

இராகம்

வெண்பா	சங்கராபரணம்
அகவல்	ஆராடி, தோடி
கவிப்பா	பந்துவராளி
கவித்துறை	பைரவி
தாழிசை	தோடி
விருத்தம்	கல்யாணி, காம்போதி, மத்யமாவதி
உலா	சௌராஷ்டிரம்
தாலாட்டு	நீலாம்புளி
பிள்ளைத்தமிழ்	கேதார கெளளம்
பரணி	கண்டாரவம்
கடவுள் வாழ்த்து } காப்பு முதவியன } புலம்பல்	{ ஆனந்த பைரவி, காம்போதி, பூபாளம், தண்யாசி, நாதநாமக்கிரியை தோடி, புன்னகவராளி, காவேரி, பைரவி இந்தோளம், பிலகரி, கல்யாணி வசந்தா, பைரவி
நகை	
காதல்	
பெருமிதம்	{ அடானை, கேதார கெளளம், நாட்டை, காண்டா
சமங்கிலை	சங்கராபரணம்

சில ஆசிரியர்கள் செய்யுள்களைப் பாடிக் காட்டும்பொழுது தமது சங்கீத ஞானத்தையும் காட்டிவிட முயல்வதுண்டு. இதனால் செய்யுள்களின் பொருட்புலப்பாட்டைச் சிறைத்தும், சொற்கூட்டங்களைப் பொருத்தமில்லாமற் பிரித்துங்கூட்டியும் செய்யுள்களைக் கேட்போர் நன்கு விளங்கிக்கொள்ளமுடியாமற் செய்துவிடுகிறார்கள். இவ்வாசிரியர்கள் நாம் படிப்பிப்பது சங்கீதமன்ற செய்யுளே என்பதையும் இசை செய்யுளைக் கற்பிப்பதற்கு உதவிசெய்வதேயன்றி மற்று அதனைக் கற்பித்தல் செய்யுளைக் கற்பித்தலாகா தென்பதையும் மனத்தில் இருக்கிக்கொள்ளவேண்டும். நன்கு சுவைத்து அனுபவித்த செய்யுளைப் பிறரும் அதிலீடுபடத்தக்கதாக வாசித்துக் காட்டுவதற்கு சங்கீத ஞானமோ இனிய குரலோ கட்டாயமாக வேண்டியனவல்ல. செய்யுளின் ஒசை நயத்திலும் பொருளிலும் எவ்வளவுக்கு ஈடுபட்டு இன்புற்றாரோ அவ்வளவுக்கு அதனைப் படித்துக் காட்டும்பொழுது நமதுள்ளம் பிறருள்ளத்துடன் பேசத் தொடங்கிவிடும். அப்பொழுது அவர்களும் நாம் பெற்ற உணர்ச்சியை—இன்பத்தைப் — பெற்றத் தொடங்குவார்கள். ஆகவே மாணவர்களுடைய உள்ளத்தைக் கொள்ளிகொள்ளத்தக்க முறையில் செய்யுளைப் பொருத்தமான ஒசையுடன் மாத்திரமன்றிப் போருட்புலப்பாடு தோன்ற வாசித்துக்காட்டுதலே இலக்கிய ஆசிரியர்களின் முதற்கடன் என்பது தெளிவாகிறது. மாணவர்கள் செய்யுளை நன்கு அறிந்து அதை நயக்கும்வரையும் திரும்பத் திரும்பப் படித்துக் காட்டுவது நன்று.

கா. போ. இரத்தினம்.

(தொடரும்)

காட்சி மாற்றம்.

காண்பதெல்லாம் கண்காட்சியே! பொருட்களின் உருவம், தோற்றம், வடிவம் பற்றியும் சிறு பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் அவை பதியும் முறைபற்றியும் ஆராய எழுவது இக்கட்டுரை. காட்சிப்பொருட்கள் தனியிருஷ்கொண்டனவும் அளவை இலக்கணத்திற்கு அமைந்தனவுமாக இருக்கும். பல பொருட்களை ஒன்று இருப்பினும் அதனுள்ள உள்ள தனிப்பொருட்களை நோக்கும்போது அவற்றை அயவிலுள்ள பிறவற்றுடன் ஒற்றுமை அல்லது வேற்றுமைப்படுத்தி நோக்கிப் படித்துக்கொள்ளல் ஆகும்.

இரு படத்திலோ குவையிலோ உள்ள சில ஆணிகளையும் விதைகளையும் பழங்களையும் நோக்கும் சிறுபிள்ளைகள் ஆணியை சித்திரவடிவமாக மனதில் பதித்துக்கொண்டு மற்றையவற்றைச் சூழ்ந்திருவிக்காக்குவர். சிலர் பழங்களையோ விதைகளையோ தனித்தனி முதற்கருவியாக்கி ஏனையவற்றைத் துணியாக்குவர். இவர்களுக்கு மனதில் படியும் படங்கள் வித்தியாசமானவையாயினும் முதற்பொருள் “குவியல்” என்றும் ஒரே பொருளாகும்.

இரு திகிலைடையத்தக்க கனுவைக் கண்ட குழந்தை அழுது கொண்டு எழுந்து “ஆட்கள்” என்ற சொல்லிப் பயப்படுகிறது. பின்பு குழந்தையைத் தேற்றி மறுபக்கம் வளர்த்திவிடுகிறோம். அப்பொழுதும் அந்தக் கனவுதான் தொடர்ந்து குழந்தையின் காட்சியில் வருகின்றது. ஆனாலும் அது அழுவதில்லை. இப்பொழுது குழந்தையின் உடல் நிலையும் மூலையின் தேர்ச்சியும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயமின்றிக் காணச்செய்கின்றன ஆதலால், ஒரே பொருள் இரு காட்சிகளை மனதில் பதிக்கின்றது.

பல பொருள் ஒரே காட்சியைக் காண்பிப்பதும் உண்டு. ரேயல் ஹரியில் ஒருமுறை ஒரு மாணவன் (11+) எழுத்துக்கொப்பியில் ஆகாயக்கப்பவின் படமொன்றைக் கிறிக் காட்டினான் அது வெளித் தோற்றத்திற்கு ஒரு கப்பல்போலவே தோன்றியது ஆனால், அவன் கொப்பி ஒற்றை ஒவ்வொன்றிலும் உள்ளே ஒவ்வொரு கப்பல் கிறியே வைத்திருந்தான். வெளித்தோற்றத்திற்கு இப்படம் எல்லாம் ஒரு கப்பல்போன்றே தோன்றின. பின்பு அவன் ஒற்றைகளை விரைந்து புரட்டினான். பலர் பார்த்தோம்: அப்பொழுது அவ்வுருவங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, கொப்பியின் ஒரு மூலையிலிருந்து நேர் எதிரே உள்ள மறுமூலைக்கு ஒரு ஆகாயக்கப்பல் பறப்பதுபோலக் காட்சியளித்தன. ஒற்றைகளை விரைவாகப் புரட்டக் கப்பல் விரைந்து பறப்பதுபோவிருந்தது பல பொருள் ஒரு காட்சியைக் கொடுத்தன.

நெருப்புக்கொள்ளி ஒன்றை வட்டமாகச் சுழற்றுவோம். ஒரு சிறு நெருப்பாகவிருப்பினும் அது வட்டவடிவமான உருவும் கொடுக்கிறது. விரைந்து சுழற்றும்போது அப்படியே, இங்கு ஒரு பொருள் வேறொன்றுபோற் காட்சியளிக்கிறது. சினிமாப் படங்களின் சுருளும் இப்படியே காட்சித்தரும்.

இதற்கு உதவியான விதி “தனிப்படுத்தல்” என்பது; பின் “தொகுத்தல்” என்பது. மேசைமேல் மாலை ஒன்று உண்டு என்போம். அதனை முதல் பருப்பொருளாகவே உணருகிறோம். பின்பு நனுகி ஆராயும்போது தனிப் பூ, இதழ், அல்லி, சிறம் என்று இப்படிச் சிறகிச்செல்லும். இவ்விதியைப் பொதுப்படுத்தும்போதும் மாறிக் கூறும்போதும் பரமானு, அனு, போனு, திவலை, பருப்பொருள் என்று விரிவுபெற்றுச் செல்லும். பருப்பொருளை மனத்தினை அமையாது அதன் பாகங்களை அமைத்தல் இயலாது. ஆதலாலேயே முழுப் பொருளை முதற் காட்டிப் பின் அதன் பல்வேறு பிரி

அகளைப் படிப்பித்தல்வேண்டும். எல்லாப் பாடங்களிலும் அப்படியே செய்தல் நன்றாகும். அது உள்ளத்தில் படிந்து உரிய பயன் கொடுக்கும்.

இந்துசாதனத்துள், ‘பசந்த லேகியம்’ என்றெரு மருந்து பிரசரித்து ஏலம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனைப் பொது நோக்குடன் விரைந்து படிக்கும் ஒருவர், உடனே “வசந்தகோகிலம்” என்றே படித்துவிடுவார். முன்னறிவும் பழக்கமும் இதற்குக் காரணமாகும். எழுத்துத் தொகையும் உச்சாரண ஒற்றுமையும் இவ்விரண்டிற்கும் இருப்பதாலும் பின்னையதோடு அதிக பழக்கமிருப்பதாலும் அப்படி மாறி எண்ணல் வேண்டி வந்தது. அப்படியே சிறுபிள்ளைகளின் மனதிலும் முன்னறிவைக்கொண்டு, ஒருபொருள் பிறிதொன்றுக்கத் தோற்றுமளிக்கும்.

இவ்வித வழியே மூனை தொழிற்படுவதற்கு இரண்டு அப்பியாசங்களைத் தருகின்றேன். ஒன்று:- பலதுண்டுகளாகக் கிழித்துக் குவை செய்த ஒரு படத்தை (அல்லது காதற்கடித்ததை) பின்பும் மூட்டிப் பருப்பொருளாக்கல்—அதனை அழுகுபடுத்திப் பிறிதோர் கடுதாசியில் ஒட்டிவைத்தல். மற்றொன்று :— கல்கி, விகடன்போன்ற பத்திரிகைகளில் தோன்றும் சில படங்களில் ஒளித்திருக்கும் பாட்டி, முயல், கொக்கு, பழம், மிருகம் முதலியவற்றைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆராப்ச்சி அறிவு. இவைமூலம் மேற்கூறிய விதிகள் அமையும். முடிவில், ‘காட்சிமாற்றம்’ இப்படி பிள்ளையின் உள்ளத்தில் தொழிற்படும் என்க.

அரசினர் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப்

(சிங்களம்/தமிழ்) பரீட்சை, 1947-சேர்யோன் அன்டேசன் பரிசுகள்.

அரசினர் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் (சிங்களம்/தமிழ்) பரீட்சையில் சித்தியெய்தி வீட்டுப்பணி, தையல் வேலை, சரீர சாத்திரமும் சுகாதாரமும் என்ற பாடங்களில் ஆகக்கூடிய புள்ளிகளையும் அதற்குத்த ஆகக்கூடிய புள்ளிகளையும் பெறும் இரு மாணவிகளுக்கும் டாக்டர் பி. ஈ. பிரிஸ், டி. எம். ஜி. அவர்களால் உதவப்பட்ட “சேர் யோன் அன்டேசன் பரிசுகள்” என்று கூறப்படும் ரூபா 50/-ஐயும் ரூபா 25-ஐயும் முறையே கொண்ட இரு பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

இயன் சான்டிமன்,

வித்தியா கந்தோர்,
கொழும்பு, 14-7-47.

வித்தியாதிபதி.